

200703964/1.

Datum uitspraak: 15 augustus 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/50920 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 15 mei 2007 in
het geding tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 22 september 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, voor zover thans van belang, een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 15 mei 2007, verzonden op 16 mei 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 8 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 25 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Schuurman, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

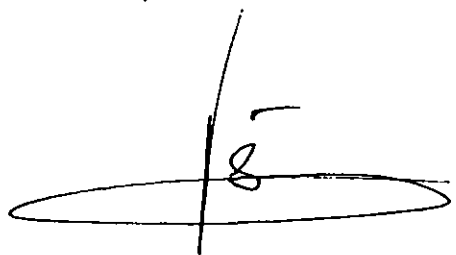
w.g. Schuurman
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 15 augustus 2007

282-532.

Verzonden: 15 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch

Sector bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 06/50920

Uitspraak van de enkelvoudige kamer van 15 mei 2007

inzake

geboren op
nationaliteit Sierraleonse,
verblijvende te
eiseres,
gemachtigde mr. B.W.M. Toemen,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
te Den Haag,
verweerder,
gemachtigde mr. L.M.A. Hansen.

Procesverloop

In deze uitspraak wordt waar nodig onder verweerder tevens verstaan de Minister voor
Vreemdelingenzaken en Integratie dan wel de Minister van Justitie.

Bij besluit van 22 september 2006 heeft verweerder de aanvraag van eiseres tot het verlenen
van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 van de
Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) afgewezen.

Tegen dit besluit heeft eiseres beroep ingesteld.

De zaak is behandeld op de zitting van 29 maart 2007, waar eiseres is verschenen in persoon,
bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

Overwegingen

1. Aan de orde is de vraag of het besluit van 22 september 2006 in rechte stand kan houden.
2. De rechtbank gaat bij de beoordeling van het beroep uit van de volgende feiten.
3. Eiseres heeft op 16 augustus 2001 een aanvraag tot het verlenen van een
verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in de zin van artikel 28 van de

AWB 06/50920

2

Vreemdelingenwet ingediend. Bij besluit van 25 januari 2002 is eiseres met ingang van 16 augustus 2002 en geldend tot 16 augustus 2004 voornoemde vergunning verleend op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000). De geldigheidsduur van deze verblijfsvergunning asiel is op 16 augustus 2004 verlopen. Op 4 juni 2004 heeft eiseres een aanvraag voor een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd ingediend, welke verweerder bij het onderhavige besluit van 22 september 2006 heeft afgewezen.

4. De rechtbank overweegt als volgt.

5. Een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd kan ingevolge artikel 34 van de Vw 2000 worden afgewezen indien zich op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd afloopt, een grond als bedoeld in artikel 32 van de Vw 2000 voordoet.

6. Ingevolge artikel 32, eerste lid, onder c, van de Vw 2000 kan een aanvraag tot het verlengen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd worden afgewezen indien de grond voor verlening, bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000, is komen te vervallen.

7. De rechtbank stelt vast dat eiseres niet opkomt tegen verweerders beëindiging op 16 september 2002 van het categoriaal beschermingsbeleid voor asielzoekers uit Sierra Leone, welke beëindiging door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State bij uitspraak van 26 februari 2003 (JV 2003/140) als rechtmatig is geoordeeld. Derhalve heeft verweerder op goede gronden zich op het standpunt gesteld dat gezien de huidige situatie de grond voor verlening, bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000, is komen te vervallen.

8. Vervolgens is de vraag aan de orde of eiseres aannemelijk heeft gemaakt dat zij ten tijde van de verleende vergunning in aanmerking komt voor een van de andere in artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000, genoemde verleningsgronden. Daartoe overweegt de rechtbank als volgt.

9. Ter onderbouwing van haar aanvraag en beroep heeft eiseres - kort samengevat - het volgende aangevoerd.

Vanwege de oorlog is eiseres in 1991 met een buurvrouw naar Guinee gevlucht. Nadat deze vrouw in 1999 werd vermoord, woonde eiseres samen met een blanke man met wie zij naar Nederland is gereisd omdat zij niemand meer had die voor haar kon zorgen.

10. Verweerder heeft zich in het bestreden besluit op het standpunt gesteld dat eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat de aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening van een verblijfsvergunning vormen. Die afwijzing is gebaseerd op het bepaalde in het eerste lid in samenhang met het bepaalde in het tweede lid, aanhef en onder f, van artikel 31 van de Vw 2000.

11. De rechtbank stelt allereerst vast dat verweerder het relaas van eiseres geloofwaardig acht. Derhalve zal de rechtbank ook hier van uitgaan. Gelet hierop ziet de rechtbank geen aanleiding voor toetsing van verweerders standpunt met betrekking tot het tweede lid, aanhef en onder f, van artikel 31 van de Vw 2000.

AWB 06/50920

3

12. De rechtbank stelt vervolgens vast dat het geschil zich toepitst op de vraag of eiseres in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b of c, van de Vw 2000 dan wel de vraag of eiseres in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier op grond van artikel 14 van de Vw 2000, juncto artikel 3.4, eerste lid van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) en het beleid voor vreemdelingen die buiten hun schuld niet uit Nederland kunnen vertrekken (hierna: het buitenschuld-criterium) zoals neergelegd in C2/8 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000).

12. Met betrekking tot artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b van de Vw 2000.

12. Eiseres heeft aangevoerd dat zij bij uitzetting naar haar land van herkomst een reëel risico loopt te onderworpen aan een met artikel 3 EVRM strijdige behandeling. Zij loopt dit risico als jonge alleenstaande vrouw met kind, omdat zij geen sociaal vangnet heeft. Bovendien heeft haar zoon een grote psychische ontwikkelingsachterstand waarvoor hij sedert 21 april 2006 dagbehandeling heeft.

13. De rechtbank volgt eiseres niet in haar stelling. De rechtbank neemt hierbij in aanmerking dat blijkens het algemene ambtsbericht van 28 juni 2006 de positie van vrouwen in Sierral Leone dusdanig is dat geen sprake is van een risicogroep die bij terugkeer een verhoogd risico loopt. Daarbij komt dat eiseres zich niet specifiek onderscheidt van andere jonge alleenstaande vrouwen in Sierra Leone met kinderen.

14. Anders dan verweerder is de rechtbank van oordeel dat de medische situatie van de zoon van eiseres een nieuw feit is in de zin van artikel 83 van de Vw 2000. Dat deze medische situatie in de beoordeling dient te worden betrokken is naar het oordeel van de rechtbank gelegen in de omstandigheid, zoals door de gemachtigde van eiseres ter zitting gemotiveerd is betoogd, dat ten tijde van het voornemen nog niet bekend was wat de aard en de omvang van de lichamelijke en psychische achterstand bij de nog jonge zoon van eiseres was. De rechtbank heeft hierbij de conclusie van de behandelend GZ-psycholoog de Bie van 14 november 2006 laten wegen, die zegt dat de zoon blijvend is aangewezen op medische zorg, maar dat de intensiteit, gelet op de nog jonge leeftijd ongewis is.

15. Deze medische situatie kan evenwel niet leiden tot het oordeel dat terugkeer van de zoon leidt tot het risico op een met artikel 3 EVRM strijdige behandeling omdat, zonder af te doen aan de problematiek van de zoon, niet gebleken is van een ernstige en levensbedreigende aandoening, zoals in bestendige jurisprudentie, als voorwaarde voor een geslaagd beroep op artikel 3 EVRM is gesteld.

16. Uit het voorgaande volgt dat eiseres geen geslaagd beroep kan doen op de in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b van de Vw 2000 bedoelde grond.

17. Met betrekking tot artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000

17. Eiseres beroept zich op de omstandigheid dat zij als alleenstaande jonge vrouw met kind zonder sociaal vangnet niet kan terugkeren naar haar land van herkomst. Bovendien heeft haar zoontje zwaarwegende psychische problemen waarvoor alhier behandeling plaats vindt, terwijl in Sierra Leone geen systeem van kinderopvang is zoals in Nederland.

18. De rechtbank is van oordeel dat deze problemen in het onderhavige geval niet zijn te plaatsen in een asielgerelateerd kader, nu deze niet hun oorsprong vinden in de redenen verband houdende met het vertrek van eiseres uit haar land van herkomst, zoals specifiek is neergelegd in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000, zodat de grief faalt.

AWB 06/50920

4

19. Gezien het voorgaande komt eiseres niet in aanmerking voor toelating op één van de in artikel 29 Vw 2000 genoemde gronden.

20. Met betrekking tot het buitenschuld criterium

21. Ingevolge C2/8 van de Vc 2000 kan een vreemdeling, die kan aantonen dat hij buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken onder voorwaarden in aanmerking komen voor een reguliere verblijfsvergunning. Blijkens C2/8.3 van de Vc 2000 is hierbij één der cumulatieve voorwaarden dat de vreemdeling heeft aangetoond dat hij niet kan vertrekken buiten zijn schuld, welk beleidspunt de rechtbank niet kennelijk onredelijk acht.

21. Gelet hierop overweegt de rechtbank dat verweerder zich op goede gronden op het standpunt heeft gesteld dat eiseres haar stelling dat zij zich meerdere malen tot de Sierra Leone ambassade heeft gewend op geen enkele wijze nader heeft geconcretiseerd. Evenmin heeft zij een reactie van de Sierra Leone vertegenwoordiging overgelegd waaruit blijkt dat zij niet in het bezit wordt gesteld van een reisdocument of anderszins geen toegang tot Sierra Leone zal krijgen. Reeds hierom faalt ook deze grief van eiseres en komt zij niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd in de zin van artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, Vw 2000, juncto artikel 3.4, eerste lid, aanhef en onder w van het Vreemdelingenbesluit 2000.

22. Het beroep is derhalve ongegrond.

23. Voor een veroordeling van één der partijen in de door de andere partij gemaakte kosten bestaat geen aanleiding.

AWB 06/50920

5

Bestlissing
De rechtbank,

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. J.R. van Es-de Vries als rechter en uitgesproken in het openbaar in
tegenwoordigheid van drs. W. Smeding als griffier op 15 mei 2007.

De griffier is buiten staat
de uitspraak te ondertekenen

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag

VOOR KOPIE KONFORM

De griffier van
de rechtbank
sector bestuursrecht
10 Schiedamschenweg
3811 XG Schiedamschenweg

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van
de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of
meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de
uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschriften verzonden: 16 MEI 2007

BOSMA · LENARDS · TER HAAR
ADVOCATEN PROCUREURS

AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK VAN DE RAAD VAN STATE
nr.

Toevoeging aangevraagd!

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
8 JUN 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

HOGER BEROEPSCHRIFT

inzake

geboren op
nationaliteit Sierraleoonse;
IND dossiernummer: 0108.15.2136
gemachtigde: mr. K. ter Haar-Benchaïb

DE STAATSSCRETARIS VAN JUSTITIE
verweerder;
gemachtigde: mr. L.M.A. Hansen

1. Achtergronden

- 1.1 Appellante komt in hoger beroep van de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 15 mei 2007, Awb 06/50920 (productie 1), welke uitspraak 16 mei 2007 is verzonden. De rechtbank heeft in deze uitspraak het beroep gericht tegen de afwijzing van de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd ongegrond verklaard.
- 1.2 Gemachtigde is door appellante bepaaldelijk gevolmachtigd tot het instellen van dit hoger beroep.
- 1.3 Op 16 augustus 2001 heeft appellante een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 25 januari 2002 is aan appellante een verblijfsvergunning verleend op grond van artikel 29 lid 1 sub d Vreemdelingenwet. Op 16 augustus 2004 is de geldigheidsduur van deze verblijfsvergunning verlopen. Op 4 juni 2004 heeft appellante een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd ingediend, welke aanvraag bij beschikking van 22 september 2006 is afgewezen. Tegen deze beschikking heeft appellante beroep ingesteld. Dit beroep is bij bovengenoemde beschikking ongegrond verklaard.

2. Grieven

Appellante kan zich niet verenigen met het oordeel van de rechtbank dat het beroep ongegrond is.

Grief 1

Ten onrechte overweegt de rechtbank het volgende:

13. *"De rechtbank volgt eiseres niet in haar stelling. De rechtbank neemt hierbij in aanmerking dat blijkens het algemeen ambtsbericht van 28 juni 2006 de positie van vrouwen in Sierra Leone dusdanig is dat geen sprake is van en risicogroep die bij terugkeer een verhoogd risico loopt. Daarbij komt dat eiseres zich niet specifiek onderscheidt van andere jonge alleenstaande vrouwen in Sierra Leone met kinderen"; en*

16. *"Uit het voorgaande volgt dat eiseres geen geslaagd beroep kan doen op de in artikel 29 lid 1 aanhef en onder b van de Vreemdelingenwet 2000 bedoelde grond"* .

Toelichting:

De rechtbank overweegt ten onrechte dat vrouwen in Sierra Leone geen verhoogd risico lopen. Er zijn twee groepen in Sierra Leone die geen baat hebben bij de verbeterde situatie in Sierra Leone, namelijk vrouwen en meisjes. Dit kan uit verschillende bronnen worden afgeleid. Zowel het Country Report van het U.S. Department of State als Amnesty International melden dat zij slachtoffer kunnen worden van mishandeling, besnijdenis, verkrachting, (gedwongen) prostitutie en vrouwenhandel. De overheid beschermt hen in het algemeen niet.

Het ambtsbericht van 28 juni 2006 meldt dat vrouwen in Sierra Leone in de praktijk geconfronteerd worden met structurele wettelijke en sociale discriminatie. Ook is (seksueel) geweld tegen vrouwen en kinderen wijdverbreid, bijvoorbeeld in het gezin. Uit het ambtsbericht kan derhalve niet worden afgeleid dat er geen sprake is van verhoogd risico. De rechtbank interpreteert de inhoud van het ambtsbericht op onjuiste wijze.

Voorts blijkt uit andere bronnen (Sierra Leone, Women face human rights abuses in the informal legal sector, Amnesty International) dat vrouwen buiten te maken hebben met ernstige mensenrechtenschendingen. Deze schendingen worden gepleegd door mannen in hun huis, in hun gemeente en door Chiefs, die illegaal optreden in geschillen. Deze chiefs leggen boetes en straffen op en soms ook detentie. De regering van Sierra Leone faalt in de bescherming van vrouwen tegen deze chiefs. Ook wetgeving die discriminatie moet tegengaan wordt niet ingevoerd.

Vrouwen krijgen geen bescherming. Hierdoor worden vrouwen dieper in armoede gedrongen, raken dakloos en kunnen geen bestaan voor henzelf en hun kinderen opbouwen.

Het U.S. Department of State meldt in haar Country Report de zorgelijke positie van vrouwen en meisjes. Sierra Leone is de oorsprong, bron, doorgangsroute en eindbestemming van (vrouwen)handel.

De High Commissioner for Human Rights meldt in haar rapport van 16 februari 2006 de vele problemen waarmee kinderen geconfronteerd kunnen worden. In de (diamant)mijnvelden komt kinderarbeid veelvuldig voor. Ook vrouwen ondervinden veel problemen en discriminatie.

Hieruit volgt dat voor zowel vrouwen, in het bijzonder alleenstaande vrouwen, en voor kinderen een verhoogd risico bestaat bij terugkeer naar Sierra Leone. De overweging van de rechtbank dienaangaande is derhalve onjuist.

Voorts onderscheidt appellante zich van andere alleenstaande vrouwen met kinderen vanwege de beperking van haar zoontje. Ten aanzien van de medische situatie van het zoontje van appellante is van belang dat wel degelijk sprake is van een ernstige situatie, die voortdurende en intensieve zorg vergt. Deze zorg is niet voor handen in Sierra Leone. Bij gedwongen terugkeer naar Sierra Leone, ontstaat er een lacune in de zorg, die de ontwikkeling van het zoontje van appellante ernstig zal bedreigen. Uit de in beroep overgelegd brief van Triade volgt dat er dan een terugval zal zijn, omdat de zorg voor kinderen met een beperking in Sierra Leone volledig ontbreekt.

Een en ander kan tevens worden afgeleid uit het rapport van Schweizerische Flüchtlingshilfe van 27 september 2007. Hieruit volgt dat er bijna geen psychiatrische behandelingsmogelijkheden zijn in Sierra Leone. Er is slechts één psychiater en een psychiatrisch ziekenhuis. Ook de begeleiding van kinderen met een beperking en psychologische behandeling ontbreekt. Er is sprake van een ernstige aandoening bij het zoontje van appellante op grond waarvan een beroep op artikel 3 EVRM dient te slagen.

Gelet hierop is de uitspraak van de rechtbank onvoldoende gemotiveerd.

Appellante meent dan ook in het bovenstaande gronden zijn gelegen voor een geslaagd beroep op artikel 29 lid 1 sub b Vreemdelingenwet.

3. Conclusie

Appellante verzoekt het hoger beroep gegrond te verklaren, de aangevallen uitspraak te vernietigen en verweerder te veroordelen in de proceskosten.

Emmeloord, 8 juni 2007

Gemachtigde

Kuor Benchaib

BOSMA • LENARDS • TER HAAR

ADVOCATEN PROCUREURS

I

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

Tevens per fax: 070 - 3 65 13 80

KANTOOR: Emmeloord, 8 juni 2007
ONDERZOEK: 240235
ZAKEN: (Staatssecretaris van Justitie
UW REFERENTIE: -

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3435-C - 8 JUN 2007	
ZAAKNR.	3963/1
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

Edelhoogachtbare Vrouwe, Heer,

Hierbij zend ik u in tweevoud het hoger beroepschrift in bovengenoemde zaak. Ik zend u dit zowel per fax als per gewone post.

Een kopie van deze brief met bijlage zond ik per gelijke post aan de gemachtigde van verweerder.

Hoogachtend,

Klaar Benchaïb
K. ter Haar-Benchaïb

MR R. TER HAAR • MR H.A. BOSMA • MR I.F. WITHAAR-WEIJNS • MR P. BOSMA • MR K. TER HAAR-BENCHAIÏB • MR A.A. BOS • MR B.W.A. OFFERMANNIS
MR E. RIJTBOUT • MR A.H.A. RIJTBOUT • MR D. TALSMA • MR J.M.M. PATER • MR F. BEEK • MR M. VAN DEN HAMER

ORONTEN: De Marinel 33, Postbus 155, 8250 AD Dronten, T 0321 315554, F 0321 314311, E dronten@blth.nl, I www.blth.nl
ZEEWOLDE: Stevinweg 6, Postbus 6, 3990 AA Zeewolde, T 036 5221123, F 036 5223111, E zeewolde@blth.nl, I www.blth.nl
EMMELOORD: Koningin Julianastraat 15, Postbus 101, 8300 AC Emmeloord, T 0527 612956, F 0527 617854, E emmeloord@blth.nl, I www.blth.nl
URK: Wijk 4 nr. 43a, Postbus 26, 8320 AA Urk, T 0527 684501, F 0527 685505, F urk@blth.nl, I www.blth.nl

Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in het desbetreffende geval onder onze beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald.
Any liability shall be limited to the amount which is paid out under the firm's professional liability policy in the matter concerned.